

Bruxelles, 16 iulie 2018
(OR. en)

11203/18

EF 209
ECOFIN 743
DELECT 122

NOTĂ DE ÎNȘOȚIRE

Sursă:	Secretar general al Comisiei Europene, sub semnătura dlui Jordi AYET PUIGARNAU, director
Data primirii:	13 iulie 2018
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	C(2018) 4404 final
Subiect:	REGULAMENTUL DELEGAT (UE) .../... AL COMISIEI din 13.7.2018 de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/61 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul C(2018) 4404 final.

Anexă: C(2018) 4404 final

Bruxelles, 13.7.2018
C(2018) 4404 final

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) .../... AL COMISIEI

din 13.7.2018

**de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/61 de completare a
Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce
privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit**

(Text cu relevanță pentru SEE)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL ACTULUI DELEGAT

1.1. Contextul general al Regulamentului privind lichiditatea și al Regulamentului delegat LCR

O lecție dureroasă învățată la nivel mondial în timpul crizei financiare a fost aceea că sunt necesare norme stricte privind lichiditatea. În absența acestora, unele instituții de credit au devenit excesiv de dependente de băncile centrale în ceea ce privește finanțarea pe termen scurt și furnizarea de lichidități și în cele din urmă a fost necesară capitalizarea externă a acestora prin alocarea de fonduri foarte mari din bugetul de stat.

Necesitatea unor norme mai stricte referitoare la lichiditate este recunoscută la nivel internațional și cadrul Basel III, elaborat de Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară (BCBS), a inclus standarde în acest sens. Scopul indicatorului de acoperire a necesarului de lichiditate (LCR) este de a se evita riscul dependenței excesive de băncile centrale în ceea ce privește finanțarea pe termen scurt și furnizarea de lichidități prin impunerea obligației ca instituțiile de credit să dețină suficiente active lichide (și anume active care pot fi lichidate cu pierdere de valoare nulă sau foarte mică) pentru a acoperi surplusul de ieșiri de lichidități față de intrările de lichidități așteptat în decursul unei perioade de criză de 30 de zile calendaristice.

Prin adoptarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013¹ (Regulamentul privind cerințele de capital sau CRR) în iunie 2013, colegiitorii au introdus o cerință generală de acoperire a necesarului de lichiditate [articolul 412 alineatul (1) din CRR] și o cerință de raportare (articolele 415-425 din CRR) pentru toate instituțiile (instituții de credit și firme de investiții). În plus, prin articolul 460 din CRR, aceștia au delegat Comisiei competența de a specifica în detaliu cerința generală de acoperire a necesarului de lichiditate aplicabilă instituțiilor de credit. Comisia a adoptat Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei din 10 octombrie 2014² (Regulamentul delegat LCR), care a intrat în vigoare la 1 octombrie 2015. Regulamentul delegat LCR specifică activele care pot fi considerate lichide (numite active lichide de calitate ridicată - *high quality liquid assets* - „HQLA”) și modul în care instituțiile de credit trebuie să calculeze ieșirile și intrările de numerar așteptate în decursul unei perioade de criză de 30 de zile calendaristice. Comparativ cu actele legislative adoptate anterior de UE în domeniul prudențial, LCR reprezintă unul dintre instrumentele cele mai inovatoare introduse de CRR. Deși acestea din urmă conțineau și norme generale cu privire la lichiditate, nu erau prevăzute norme detaliate referitoare la ceea ce constituie active lichide și la modul în care ar trebui să se calculeze ieșirile nete de numerar potențiale.

1.2. Contextul modificărilor Regulamentului delegat LCR

În urma experienței inițiale acumulate prin aplicarea LCR și pe baza discuțiilor avute cu statele membre, Comisia consideră că este adecvat să se aducă anumite modificări limitate Regulamentului delegat LCR pentru a se ameliora aplicarea practică a acestuia și a se putea realiza obiectivele acestuia.

Prima și cea mai importantă modificare constă în alinierea deplină a metodei de calculare a ieșirilor³ și intrărilor⁴ de lichidități așteptate din tranzacții repo⁵, tranzacții reverse repo și

¹ Regulamentul (UE) nr. 575/2013, JO L 176, 27.6.2013, p.1.

² JO L 11, 17.1.2015, p. 1.

³ Articolul 28 alineatul (3) din Regulamentul delegat LCR.

⁴ Articolul 32 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul delegat LCR.

tranzacții de swap pe garanții reale⁶ cu standardul internațional de lichiditate elaborat de Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară (BCBS). Deși tratamentul aplicat acestor tranzacții în Regulamentul delegat LCR este aliniat la cel prevăzut de CRR și nu a fost pus sub semnul întrebării în timpul numeroaselor discuții care au precedat adoptarea Regulamentului delegat LCR, mai multe părți interesate au solicitat ulterior să se coreleze direct calcularea ieșirilor de numerar mai degrabă cu rata de prelungire a tranzacției (aliniată la marja de ajustare aferentă garanțiilor reale furnizate, aplicată datoriei în numerar, conform standardului BCBS) decât cu valoarea lichidității garanțiilor reale suport. De asemenea, această abordare ar trebui să fie aplicată și pentru tranzacțiile swap pe garanții reale. Această modificare ar asigura faptul că ieșirile și intrările pentru aceleași tranzacții ar fi simetrice și, prin urmare, ar facilita aplicarea unui proces eficient de administrare a lichidității, în special de către instituțiile de credit active pe plan internațional.

A doua modificare substanțială se referă la tratamentul anumitor rezerve⁷ deținute la băncile centrale din țările terțe. Conform Regulamentului delegat LCR în vigoare, rezervele deținute de instituțiile de credit la băncile centrale din țări terțe cărora li s-a atribuit o evaluare a creditului corespunzătoare nivelului 1 de calitate a creditului de către o instituție desemnată de evaluare externă a creditului („ECAI”) pot fi tratate ca active lichide de nivel 1⁸ în cazul în care instituțiilor de credit li se permite să retragă rezervele respective în orice moment în timpul perioadelor de criză, iar condițiile de retragere sunt prevăzute într-un acord între băncile centrale la care sunt deținute rezervele și autoritățile de supraveghere din țările terțe respective. Ar fi oportun ca același tratament să se aplice rezervelor deținute la bănci centrale cărora nu li s-a atribuit nivelul 1 de calitate a creditului de către o ECAI desemnată⁹, cu condiția ca rezervele să poată fi utilizate pentru acoperirea ieșirilor de lichidități nete în situații de criză, înregistrate în aceeași monedă ca și cea în care sunt denumite rezervele. Oricum, băncile centrale pot furniza lichidități în moneda proprie, iar ratingul de credit al acestora este mai puțin relevant pentru lichiditate decât pentru solvabilitate. În plus, ar fi oportun să se recunoască diferitele instrumente juridice utilizate în țările terțe pentru specificarea condițiilor de retragere a rezervelor, inclusiv acordurile dintre băncile centrale și autoritățile de supraveghere, dar și normele locale privind LCR. În cele din urmă, ar fi oportun ca rezervele deținute de sucursalele în țări terțe ale instituțiilor de credit din UE să fie la rândul lor recunoscute ca active lichide de nivel 1, cu condiția îndeplinirii condițiilor necesare. Fără aceste modificări, rezervele deținute la băncile centrale cărora nu li s-a atribuit o evaluare a creditului corespunzătoare nivelului 1 de către o ECAI desemnată ar fi excluse din rezerva de lichiditate chiar dacă ar fi recunoscute în normele locale de punerea în aplicare a LCR. Aceste modificări ar oferi, așadar, un tratament mai echitabil al acestor rezerve și ar îmbunătăți, totodată, alinierea la standardul BCBS.

⁵ Tranzacție repo înseamnă numerar luat cu împrumut în schimbul unor titluri de valoare depuse drept garanții reale, de obicei obligațiuni guvernamentale. Tranzacție reverse repo înseamnă același tip de tranzacție, dar din perspectiva părții care dă numerarul cu împrumut. Tranzacție swap pe garanții reale înseamnă că titlurile de valoare sunt schimbate temporar pentru alte titluri de valoare.

⁶ Ieșiri/intrări aferente tranzacțiilor swap pe garanții reale, în conformitate cu articolul 28 alineatul (4), respectiv articolul 32 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul delegat LCR.

⁷ Articolul 10 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul delegat LCR.

⁸ În general, activele lichide de nivel 1 (cu excepția anumitor obligațiuni garantate) pot fi utilizate fără să fie supuse unei limite din rezerva de lichidități, în timp ce activele de nivel 2A sunt supuse unei limite de 15 %, iar cele de nivel 2B unei limite de 40 % din rezerva de lichidități.

⁹ Acest fapt ar putea afecta, de exemplu, rezervele deținute la băncile centrale din țări precum Turcia, Brazilia, China, India, Maroc, Algeria, Ucraina și Vietnam.

A treia modificare de fond se referă la derogarea¹⁰ acordată pentru valoarea minimă a emisiunii pentru anumite active lichide din afara UE. Unui număr mare de active lichide din UE li se aplică cerințe privind valoarea minimă a emisiunii¹¹. Prin extensiune, normele respective se aplică la nivel consolidat în ceea ce privește activele lichide deținute de filialele din afara UE ale unei instituții-mamă de credit din UE. Acest fapt duce la excluderea activelor lichide deținute de filiale în vederea respectării cerințelor locale de lichiditate în baza activelor lichide care de fapt sunt eligibile și acceptabile în conformitate cu normele locale în materie de lichiditate, dar care nu îndeplinesc cerințele UE privind valoarea minimă a emisiunii. Această situație ar putea crea pentru instituția-mamă de credit din UE un deficit de active lichide la nivel consolidat, întrucât cerințele de lichiditate ale filialei din afara UE ar fi incluse în cele consolidate, în timp ce activele lichide eligibile care le corespund, deținute de filialele din afara UE, ar fi excluse în urma aplicării criteriilor UE privind valoarea minimă a emisiunii. Prin urmare, în scopuri de consolidare, se propune derogarea de la aplicarea cerințelor privind valoarea minimă a emisiunii pentru activele lichide din țări terțe deținute de filiale din afara UE. Sfera de aplicare a derogării propuse s-ar limita la activele din țări terțe care acoperă ieșirile nete de lichidități în situații de criză, înregistrate în aceeași monedă, în cazul în care activele se califică drept active lichide în conformitate cu legislația națională a țărilor terțe respective.

A patra modificare de fond se referă la aplicarea mecanismului de închidere¹² pentru calcularea rezervei de lichidități. Pentru a se asigura faptul că aplicarea LCR nu afectează transmiterea efectivă a politicii monetare către economie și având în vedere faptul că se poate estima că tranzacțiile garantate cu BCE sau cu băncile centrale ale statelor membre vor fi reînnoite în condiții de criză gravă, se propune introducerea unei derogări de la mecanismul de închidere pentru tranzacțiile garantate cu BCE sau cu băncile centrale ale statelor membre în cazul în care tranzacțiile respective i) implică HQLA pe cel puțin un segment al tranzacției și ii) ajung la scadență în următoarele 30 de zile calendaristice. Derogarea respectivă ar urma să facă obiectul unor garanții adecvate și aprobării prealabile a autorităților competente, acordate după ce acestea se consultă cu băncile centrale care sunt contrapărți la tranzacție, precum și cu BCE în cazul în care banca centrală este o bancă centrală din Eurosistem, pentru a se evita eventualele posibilități de arbitraj sau stimulentele negative pentru instituțiile de credit. În plus, pentru a alinia mai îndeaproape Regulamentul delegat LCR la standardul BCBS, se propune eliminarea din mecanismul de închidere a garanțiilor reale primite prin tranzacții cu instrumente financiare derivate.

Ultima modificare de fond se referă la integrarea în Regulamentul delegat LCR a noilor criterii pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată (STS). Mai exact, se propune ca securitizările STS să fie considerate HQLA de nivel 2B în cazul în care îndeplinesc condițiile menționate la articolul 13 din Regulamentul delegat LCR. Regulamentul STS¹³

¹⁰ Articolul 2 alineatul (3) litera (aa) din Regulamentul delegat LCR.

¹¹ Cerințele privind valoarea minimă a emisiunii se aplică obligațiunilor garantate, obligațiunilor corporative și securitizărilor, dar nu și fluxurilor de numerar, titlurilor de stat și activelor băncilor centrale. Standardul BCBS nu prevede o astfel de cerință.

¹² Mecanismul de închidere are drept scop calcularea limitei superioare a HQLA de nivel 2A sau 2B din rezerva de lichidități. Pentru calcularea valorii HQLA ale instituțiilor, Regulamentul delegat LCR prevede închiderea tranzacțiilor care ajung la scadență în următoarele 30 de zile calendaristice în cazul în care HQLA sunt schimbate pe cel puțin un segment al tranzacției.

¹³ Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE și 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012 (JO L 347, 28.12.2017, p. 35-80).

prevede lista criteriilor care definesc securitizările STS. Pe baza propunerii, cele mai multe dintre criteriile prevăzute de Regulamentul delegat LCR ar urma să fie înlocuite cu o trimitere la Regulamentul STS. Criteriile specifice lichidității (precum cele referitoare la valoarea emisiunii, tipul expunerilor-suport sau ratingul) ar urma să fie menținute.

În cele din urmă, se propune să se clarifice unele dintre normele existente.

1.3. Evaluarea impactului

Având în vedere sfera de aplicare limitată a modificărilor de fond, nu s-a propus să se realizeze o evaluare a impactului detaliată. O analiză la nivel înalt a impactului modificărilor propuse este prezentată mai jos.

Impactul modificărilor propuse asupra ieșirilor și intrărilor aferente tranzacțiilor repo, tranzacțiilor reverse repo și tranzacțiilor swap pe garanții reale ar trebui să fie relativ neutru sau neglijabil¹⁴.

În ceea ce privește impactul tratamentului aplicat anumitor rezerve deținute la băncile centrale, acesta ar trebui să fie moderat întrucât și valoarea rezervelor respective este limitată. În plus, impactul ar fi limitat și mai mult de garanția prevăzută în propunere, și anume ca tratamentul să se limiteze la activele lichide utilizate pentru a acoperi ieșirile nete de lichidități în situații de criză, înregistrate în moneda corespunzătoare.

Derogarea propusă cu privire la valoarea minimă a emisiunii pentru anumite active lichide din afara UE ar îmbunătăți într-o oarecare măsură poziția de lichiditate la nivel consolidat aferentă activității din afara UE. Impactul îmbunătățirii ar fi probabil limitat deoarece: i) derogarea propusă ar afecta, în principiu¹⁵, doar activele lichide care nu sunt de nivel 1, supuse unei limite de maximum 40 % din rezerva de lichidități, ii) valoarea activelor lichide din afara UE care ar putea fi recunoscute nu ar putea depăși ieșirile nete de lichidități în situații de criză, înregistrate în moneda corespunzătoare și generate de către filiala care deține activele respective și iii) activele care fac obiectul derogării ar trebui să fie lichide, în conformitate cu cerințele UE, și ar trebui să îndeplinească cerințele locale în materie de lichidități.

Se estimează că eliminarea din mecanismul de închidere a garanțiilor reale primite prin tranzacții cu instrumente financiare derivate nu va avea un impact semnificativ asupra nivelului LCR, iar derogarea introdusă pentru tranzacțiile garantate cu BCE sau cu băncile centrale ale statelor membre face obiectul deciziei autorităților competente. Mecanismul de închidere este luat în considerare doar pentru aplicarea limitelor superioare pentru HQLA în cadrul rezervei de lichidități.

În ceea ce privește convergența cu definiția securitizărilor STS, se estimează că impactul va fi relativ marginal, întrucât valoarea totală a securitizărilor deținute ca active lichide este limitată din cauza limitei superioare a activelor de nivel 2B din rezerva de lichidități și a cerințelor privind diversificarea.

În cele din urmă, impactul clarificărilor propuse poate fi considerat nul sau neglijabil.

¹⁴ În ceea ce privește tranzacțiile repo, modificarea este în principal una care ține de redactare. În cazul tranzacțiilor reverse repo, excluzând supragarantarea și pornind de la ipoteza că valoarea de piață a titlurilor coincide cu fluxul de numerar dat cu împrumut, valoarea lichidității titlurilor este egală cu fluxul de numerar dat cu împrumut, minus marja de ajustare corespunzătoare. Tranzacțiile swap pe garanții reale sunt mai puțin frecvente.

¹⁵ Nu există o limită aplicabilă privind valoarea minimă a emisiunii pentru activele de nivel 1, cu excepția obligațiunilor garantate. Deși există o limită privind valoarea minimă a emisiunii pentru obligațiunile garantate de nivel 1, eligibilitatea obligațiunilor garantate ca active de nivel 1 nu este disponibilă pentru obligațiunile garantate din afara UE.

2. CONSULTĂRI PREALABILE ADOPTĂRII ACTULUI DELEGAT DE MODIFICARE A REGULAMENTULUI DELEGAT LCR

S-au organizat o serie de întâlniri cu experți din statele membre pentru a se dezbate implicațiile tehnice ale proiectului avut în vedere. Reprezentanți ai Parlamentului European, în calitate de observatori, au participat la aceste sesiuni de dezbateri, care s-au dovedit foarte utile pentru asigurarea coerenței tehnice a proiectului.

În plus, chiar dacă a) cele mai multe modificări din proiect nu sunt modificări de fond (nu fac decât să clarifice normele existente), iar b) modificările de fond sunt relativ minore, Comisia a organizat consultări oficiale cu părțile interesate prin portalul pentru o mai bună legislație și a consultat Grupul de experți în materie de servicii bancare, asigurări și plăți. În urma acestor consultări, Comisia a primit peste 30 de răspunsuri, care s-au dovedit a fi extrem de valoroase în ceea ce privește îmbunătățirea propunerii de proiect de regulament delegat.

În urma feedbackului primit, unele dintre modificările propuse au fost eliminate pentru a reveni la dispozițiile existente ale Regulamentului delegat LCR. Un astfel de caz este definiția depozitelor retail, o mare parte din observațiile primite criticând introducerea conceptului de „clienți conectați” pe motiv că nu este adecvat din perspectiva riscului de lichiditate și foarte dificil de pus în practică, în special din cauza disponibilității datelor. Această definiție a fost ulterior eliminată din text pentru a nu duplica definițiile din CRR. Tot astfel, a fost eliminată competența autorităților competente de a refuza includerea în rezerva de lichidități a activelor eligibile din țări terțe în urma observațiilor din care a reieșit că astfel s-ar asigura aplicarea armonizată a cerinței LCR la nivelul UE și că garanțiile cu privire la includerea activelor din țări terțe în rezerva de lichidități erau deja suficiente. În plus, a fost eliminată propunerea de recunoaștere, în anumite condiții, a activelor emise de entități din sectorul public din țările terțe drept active de nivel 1 deoarece în unele observații s-a subliniat faptul că tratamentul propus al acestor active nu este conform cu standardul BCBS și, prin urmare, contravine intenției declarate de a asigura alinierea sporită a Regulamentului delegat LCR la standardul respectiv. În plus, în anumite răspunsuri primite s-a subliniat faptul că modificările propuse în ceea ce privește tratamentul intrărilor aferente creditelor promoționale acordate printr-o instituție de credit intermediară ar extinde în mod semnificativ domeniul de aplicare al tratamentului existent și că extinderea respectivă ar fi acordată fără o justificare corespunzătoare. Având în vedere că intenția modificărilor propuse nu era aceea de a extinde domeniul de aplicare al tratamentului, au fost eliminate și modificările respective. În aceeași ordine de idei, trimiterea la articolul 26 din Regulamentul delegat LCR în ceea ce privește fluxurile interdependente în contextul excluderii de la aplicarea limitei superioare privind intrările nu a fost eliminată așa cum se propunea inițial, întrucât în observațiile primite s-a subliniat că acest lucru ar extinde în mod nejustificat domeniul de aplicare al tratamentului. În cele din urmă, a fost eliminată propunerea de specificare a calculului ieșirilor în cazul unei eventuale duble contabilizări deoarece mai mulți respondenți au subliniat că nu era clară și că nu exista o justificare reală pentru a fi introdusă în cazul ieșirilor în condițiile în care nu se prevedea o dispoziție similară pentru intrări și pentru activele lichide.

În urma feedbackului primit, au fost introduse, de asemenea, unele modificări menite să clarifice textul propunerii, cum ar fi cele privind tratamentul rezervelor deținute la băncile centrale din țările terțe, al acțiunilor și al unităților organismelor de plasament colectiv („OPC”), precum și al tranzacțiilor garantate și al swap-urilor pe garanții reale.

Nu toate observațiile primite au fost integrate în textul propunerii. Unele observații propuneau modificări care nu ar fi fost convergente cu obiectivul propunerii, și anume acela de a adopta doar un număr limitat de modificări substanțiale ale Regulamentului delegat LCR, în principal

în vederea alinierii îmbunătățite a acestuia la standardul Basel și a corectării unor aspecte tehnice.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE ACTULUI DELEGAT

Având în vedere numărul limitat de modificări aduse Regulamentului delegat LCR în vigoare, se propune adoptarea modificărilor la regulamentul menționat, și nu redactarea unui text complet nou. Acest lucru ar menține structura Regulamentului delegat LCR inițial. În temeiul articolului 462 din CRR, Comisia are în continuare competența de a revizui regulamentul delegat pentru o perioadă nedeterminată.

4. CALENDAR ȘI PROCEDURĂ

După adoptare, regulamentul delegat va face obiectul examinării de către Parlamentul European și Consiliu.

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) .../... AL COMISIEI

din 13.7.2018

de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/61 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012¹, în special articolul 460,

întrucât:

- (1) Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei ar trebui modificat pentru a asigura o aliniere îmbunătățită a acestuia la standardele internaționale și pentru a facilita o gestionare mai eficientă a lichidităților de către instituțiile de credit.
- (2) Mai exact, pentru a se ține seama în mod corespunzător de activitățile desfășurate de instituțiile de credit care desfășoară activități în afara Uniunii, ar trebui să se aplice o derogare de la orice cerință privind valoarea minimă a emisiunii pentru activele lichide deținute de o filială dintr-o țară terță, astfel încât activele respective să poată fi recunoscute în scopuri de consolidare. În caz contrar, instituția-mamă ar putea avea un deficit de active lichide la nivel consolidat întrucât cerința de lichiditate aplicabilă filialelor din țările terțe ar fi inclusă în cerința de lichiditate consolidată, în timp ce activele deținute de filialele respective pentru a îndeplini propria cerință de lichiditate în țările terțe respective ar fi excluse din cerința de lichiditate consolidată. Cu toate acestea, activele deținute de filialele din țări terțe ar trebui să fie recunoscute doar până la nivelul ieșirilor nete de lichidități în situații de criză înregistrate în aceeași monedă ca moneda în care sunt denominate activele și care sunt generate de respectivele filiale. În plus, ca și în cazul oricăror alte active din țări terțe, activele ar trebui să fie recunoscute doar dacă se califică drept active lichide în temeiul legislației naționale a țării terțe în cauză.
- (3) Se recunoaște faptul că băncile centrale pot furniza lichidități în moneda proprie și că ratingul de credit al acestora este mai puțin relevant pentru lichiditate decât pentru solvabilitate. Prin urmare, pentru a alinia mai îndeaproape normele din Regulamentul delegat (UE) 2015/61 la standardul internațional și pentru a oferi condiții de concurență echitabile pentru instituțiile de credit care își desfășoară activitatea la nivel internațional, rezervele deținute de o filială sau de o sucursală dintr-o țară terță a unei

¹ JO L 176, 27.6.2013, p. 1.

Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit (JO L 11, 17.1.2015, p. 1).

instituții de credit din Uniune la banca centrală dintr-o țară terță, cărora nu li s-a atribuit o evaluare a creditului corespunzătoare nivelului 1 de calitate a creditului de către o instituție desemnată de evaluare externă a creditului, ar trebui să fie eligibile ca active lichide de nivel 1 dacă se întrunesc anumite condiții. Mai precis, rezervele respective ar trebui să fie eligibile în cazul în care instituției de credit i se permite să retragă rezervele respective în orice moment în timpul perioadelor de criză, iar condițiile de retragere sunt prevăzute într-un acord între autoritățile de supraveghere din țările terțe și băncile centrale la care sunt deținute rezervele sau în normele aplicabile din țara terță. Cu toate acestea, aceste rezerve ar trebui să poată să fie recunoscute ca active de nivel 1 doar pentru a acoperi ieșirile nete de lichidități în situații de criză înregistrate în aceeași monedă în care sunt denominate rezervele.

- (4) Este oportun să se țină seama de Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁶. Regulamentul respectiv conține criteriile pe baza cărora se stabilește dacă o securitizare poate fi desemnată drept simplă, transparentă și standardizată (STS). Întrucât aceste criterii garantează faptul că securitizările STS sunt de calitate ridicată, ar trebui să fie utilizate și pentru a stabili care securitizări pot fi considerate active lichide de calitate ridicată pentru calcularea cerinței de acoperire a necesarului de lichiditate. Așadar, securitizările ar trebui să fie eligibile ca active de nivel 2B în sensul Regulamentului delegat (UE) 2015/61 în cazul în care îndeplinesc toate cerințele prevăzute de Regulamentul (UE) 2017/2402, pe lângă criteriile deja menționate în Regulamentul delegat (UE) 2015/61, care sunt specifice caracteristicilor lor de lichiditate.
- (5) Punerea în aplicare a Regulamentului delegat (UE) 2015/61 al Comisiei nu ar trebui să împiedice transmiterea efectivă a politicii monetare către economie. Tranzacțiile cu BCE sau cu banca centrală a unui stat membru ar trebui să poată fi reînnoite în condiții de criză gravă. Prin urmare, ar trebui să fie posibil ca autoritățile competente să acorde o derogare de la mecanismul de închidere pentru calcularea rezervei de lichidități în cazul tranzacțiilor garantate cu BCE sau cu banca centrală a unui stat membru în cazul în care în tranzacțiile respective sunt implicate active lichide de calitate ridicată cel puțin pe un segment al fiecărei tranzacții și acestea ajung la scadență în următoarele 30 de zile calendaristice. Cu toate acestea, înainte de a acorda derogarea respectivă, autoritățile competente ar trebui să aibă obligația să se consulte cu banca centrală care este contrapartea la tranzacție, precum și cu BCE dacă respectiva bancă centrală este o bancă centrală din Eurosistem. În plus, derogarea ar trebui să facă obiectul unor garanții adecvate pentru a se evita eventuale posibilități de arbitraj de reglementare sau stimulente negative pentru instituțiile de credit. În cele din urmă, pentru a alinia mai îndeaproape normele Uniunii la standardul internațional stabilit de BCBS, garanțiile reale primite prin intermediul tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate ar trebui să fie eliminate din mecanismul de închidere.
- (6) În plus, tratamentul aplicat ratelor de ieșiri și de intrări pentru tranzacțiile repo, tranzacțiile reverse repo și tranzacțiile swap pe garanții reale ar trebui să fie pe deplin aliniat la abordarea din standardul internațional pentru indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate stabilit de Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară („BCBS”). Mai exact, calcularea ieșirilor de numerar ar trebui să fie mai degrabă

¹⁶ Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată, și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE și 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012 (JO L 347, 28.12.2017, p. 35).

corelată direct cu rata de prelungire a tranzacției (aliniată la marja de ajustare a garanției reale furnizate, aplicată datoriei în numerar, conform standardului BCBS) decât cu valoarea lichidității garanțiilor reale suport.

- (7) Având în vedere interpretările divergente care au apărut în acest context, este important să se clarifice diverse dispoziții din Regulamentul delegat (UE) 2015/61, în special în ceea ce privește îndeplinirea cerinței de acoperire a necesarului de lichiditate; eligibilitatea în rezervă a unor active incluse într-un portofoliu disponibil pentru obținerea de finanțare sub formă de linii de credite neangajate exploatate de banca centrală, a unor OPC și a unor depozite, precum și a altor finanțări în rețele cooperatiste și sisteme instituționale de protecție; calcularea ieșirilor de lichidități suplimentare pentru alte produse și servicii; acordarea unui tratament preferențial facilităților de credit și de lichiditate intragrup; tratamentul pozițiilor scurte și recunoașterea sumelor de primit din titluri care ajung la scadență în următoarele 30 de zile calendaristice.
- (8) Prin urmare, Regulamentul delegat (UE) 2015/61 ar trebui modificat în consecință,
- ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei se modifică după cum urmează:

- (1) La articolul 2 alineatul (3), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:
- „(a) activele în țări terțe deținute de o filială dintr-o țară terță pot fi recunoscute ca active lichide în scopuri de consolidare în cazul în care pot fi considerate active lichide în temeiul legislației naționale a țării terțe respective care stabilește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate și în cazul în care îndeplinesc una dintre următoarele condiții:
- (i) activele îndeplinesc toate cerințele prevăzute în titlul II din prezentul regulament;
 - (ii) activele nu îndeplinesc cerința specifică prevăzută în titlul II din prezentul regulament în ceea ce privește valoarea emisiunii acestora, dar îndeplinesc toate celelalte cerințe prevăzute în titlul respectiv.
- Activele care pot fi recunoscute în temeiul punctului (ii) pot fi recunoscute numai în limita valorii ieșirilor nete de lichidități în situații de criză înregistrate în moneda în care sunt denominate și care sunt generate de aceeași filială;”.
- (2) Articolul 3 se modifică după cum urmează:
- (a) punctele 8 și 9 se elimină;
 - (b) punctul 11 se înlocuiește cu următorul text:
- „11. «criză» înseamnă o deteriorare bruscă sau gravă a poziției de solvabilitate sau de lichiditate a unei instituții de credit ca urmare a unor modificări ale condițiilor de piață sau a unor factori idiosincratici care duc la apariția unui risc semnificativ ca instituția de credit să nu își mai poată îndeplini angajamentele care devin scadente în următoarele 30 de zile calendaristice;”.

(3) Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Instituțiile de credit își calculează și își monitorizează indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate în moneda de raportare pentru toate elementele, indiferent de moneda de denominare efectivă.

În plus, instituțiile de credit își calculează și își monitorizează separat indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate pentru anumite elemente, după cum urmează:

- (a) pentru elementele care fac obiectul raportării separate într-o monedă diferită de moneda de raportare în conformitate cu articolul 415 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile de credit își calculează și își monitorizează separat indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate în acea monedă diferită;
- (b) pentru elementele denominate în moneda de raportare, în cazul în care valoarea agregată a datoriilor denominate în alte monede decât moneda de raportare depășește sau este egală cu 5 % din totalul datoriilor instituției de credit, excluzând capitalul de reglementare și elementele extrabilanțiere, instituțiile de credit își calculează și își monitorizează separat indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate în moneda de raportare.

Instituțiile de credit raportează autorităților lor competente indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 al Comisiei.”;

(c) se adaugă următorul alineat (6):

„(6) Instituțiile de credit nu înregistrează de două ori activele lichide, intrările și ieșirile.”.

(4) Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Activele sunt proprietăți, drepturi sau interese deținute de instituțiile de credit sau incluse în portofoliul menționat la litera (a) și sunt negrevate de sarcini. În acest scop, activele sunt considerate negrevate de sarcini în cazul în care nu fac obiectul unei restricții juridice, contractuale, de reglementare sau de alt tip care să împiedice instituțiile de credit să lichideze, să vândă, să transfere, să atribuie sau, în general, să înstrăineze activele respective printr-o tranzacție de vânzare fermă sau printr-un acord de răscumpărare în următoarele 30 de zile calendaristice. Următoarele active sunt considerate a fi negrevate de sarcini:

- (a) activele incluse într-un portofoliu care sunt disponibile pentru utilizare imediată drept garanții reale pentru a se obține finanțare suplimentară în cadrul unor linii de credit angajate și nefinanțate încă aflate la dispoziția instituțiilor de credit sau, în cazul în care portofoliul este administrat de băncile centrale, în cadrul unor linii de credit neangajate și nefinanțate încă aflate la dispoziția instituțiilor de credit. La acest punct sunt incluse activele plasate de instituțiile de credit la casa centrală a unei rețele cooperatiste sau într-un sistem instituțional de protecție. Instituțiile de credit estimează că activele din portofoliu sunt grevate de sarcini în

ordinea crescătoare a lichidității în funcție de clasificarea gradului de lichiditate prevăzută în capitolul 2, începând cu activele neeligibile pentru rezerva de lichidități;

- (b) activele pe care instituțiile de credit le primesc drept garanții reale pentru minimizarea riscului de credit în cadrul unor tranzacții reverse repo sau al unor operațiuni de finanțare prin instrumente financiare și pe care instituțiile de credit le pot înstrăina.”;

(b) alineatul (4) se modifică după cum urmează:

- (i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) o altă instituție de credit, cu excepția cazului în care una sau mai multe dintre condițiile următoare sunt îndeplinite:

- (i) emitentul este o entitate din sectorul public menționată la articolul 10 alineatul (1) litera (c) ori la articolul 11 alineatul (1) litera (a) sau (b);
- (ii) activele sunt obligațiuni garantate menționate la articolul 10 alineatul (1) litera (f), la articolul 11 alineatul (1) litera (c) sau (d) ori la articolul 12 alineatul (1) litera (e);
- (iii) activele aparțin categoriei menționate la articolul 10 alineatul (1) litera (e);”;

- (ii) litera (g) se înlocuiește cu următorul text:

„(g) orice alte entități care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa I la Directiva 2013/36/UE ca activitate principală. În sensul prezentului articol, se consideră că SSPE nu fac parte din entitățile menționate la prezenta literă.”;

(c) la alineatul (7), se introduce următoarea literă (aa):

„(aa) expunerile față de administrațiile centrale menționate la articolul 10 alineatul (1) litera (d);”.

(5) Articolul 8 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1) al doilea paragraf litera (a), punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) expunerile față de băncile centrale menționate la articolul 10 alineatul (1) literele (b) și (d);”;

- (b) la alineatul (3), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) instituirea unor sisteme și controale interne care să permită funcției de administrare a lichidităților să dețină un control operațional efectiv pentru a monetiza activele lichide deținute în orice moment în decursul perioadei de criză de 30 de zile calendaristice și pentru a avea acces la fondurile contingente fără a intra în conflict direct cu orice strategii de afaceri sau de gestionare a riscurilor existente. În special, un activ nu este inclus în rezerva de lichidități în cazul în care monetizarea activului, fără înlocuire, în decursul perioadei de criză de 30 de zile calendaristice, ar elimina o acoperire care ar crea o poziție de risc deschisă ce ar depăși limitele interne ale instituției de credit;”.

(6) Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) litera (b), punctul (iii) se înlocuiește cu următorul text:

„(iii) rezervele deținute de instituția de credit la o bancă centrală menționată la punctul (i) sau (ii), în măsura în care instituția de credit este autorizată să retragă aceste rezerve în orice moment în timpul perioadelor de criză, iar condițiile pentru o astfel de retragere au fost specificate într-un acord între autoritatea competentă a instituției de credit și banca centrală la care sunt deținute rezervele sau în normele aplicabile din țara terță respectivă.

În sensul prezentului punct, se aplică următoarele:

- în cazul în care rezervele sunt deținute de o filială a unei instituții de credit, condițiile de retragere trebuie să fie specificate într-un acord între statul membru sau autoritatea competentă din țara terță a filialei instituției de credit și banca centrală la care sunt deținute rezervele sau în normele aplicabile din țara terță, după caz;
- în cazul în care rezervele sunt deținute de o sucursală, condițiile de retragere trebuie să fie specificate într-un acord între autoritatea competentă din statul membru sau din țara terță în care se află sucursala și banca centrală la care sunt deținute rezervele sau în normele aplicabile din țara terță, după caz;”;

(b) alineatul (1) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) următoarele active:

- (i) activele care reprezintă creanțe asupra sau creanțe garantate de administrația centrală sau de banca centrală a unei țări terțe cărora nu li s-a atribuit nivelul 1 de calitate a creditului de către o ECAI desemnată, în conformitate cu articolul 114 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (ii) rezervele deținute de instituția de credit la o bancă centrală menționată la punctul (i), în măsura în care instituția de credit este autorizată să retragă aceste rezerve în orice moment în timpul perioadelor de criză, iar condițiile pentru o astfel de retragere au fost specificate fie într-un acord între autoritățile competente din țara terță respectivă și banca centrală la care sunt deținute rezervele, fie în normele aplicabile din țara terță respectivă.

În sensul punctului (ii), se aplică următoarele:

- în cazul în care rezervele sunt deținute de o filială a unei instituții de credit, condițiile de retragere trebuie să fie specificate într-un acord între autoritatea competentă din țara terță a filialei instituției de credit și banca centrală la care sunt deținute rezervele sau în normele aplicabile din țara terță;
- în cazul în care rezervele sunt deținute de o sucursală, condițiile de retragere trebuie să fie specificate într-un acord între autoritatea competentă din țara terță în care se află sucursala și banca centrală la care sunt deținute rezervele sau în normele aplicabile din țara terță.

Cuantumul agregat al activelor care intră sub incidența primului paragraf punctele (i) și (ii) și care sunt denumite într-o monedă dată, pe care instituția de credit le poate recunoaște ca active de nivel 1, nu trebuie să depășească

valoarea ieșirilor nete de lichidități în situații de criză înregistrate în aceeași monedă ale instituției de credit.

În plus, în cazul în care o parte sau toate activele care intră sub incidența primului paragraf punctele (i) și (ii) sunt denumite într-o monedă care nu este moneda națională a țării terțe în cauză, instituția de credit poate să recunoască activele respective drept active de nivel 1 doar până la o valoare egală cu valoarea ieșirilor nete de lichidități în situații de criză înregistrate în aceeași monedă străină ale instituției de credit care corespunde activității pe care o desfășoară instituția de credit în jurisdicția în care se asumă riscul de lichiditate;”;

- (c) la alineatul (1) litera (f), punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„expunerile față de instituțiile din portofoliul de acoperire îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 129 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau, în cazul în care autoritatea competentă a acordat derogarea parțială menționată la articolul 129 alineatul (1) ultimul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, condițiile menționate la paragraful respectiv;”;

- (d) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Valoarea de piață a obligațiunilor garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate menționate la alineatul (1) litera (f) face obiectul unei marje de ajustare de cel puțin 7 %. Cu excepția celor specificate la articolul 15 alineatul (2) literele (b) și (c) în legătură cu acțiunile și unitățile deținute în OPC-uri, nu se aplică nicio marjă de ajustare asupra valorii activelor de nivel 1 rămase.”.

- (7) Articolul 11 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1) litera (c), punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) expunerile față de instituțiile din portofoliul de acoperire îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 129 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau, în cazul în care autoritatea competentă a acordat derogarea parțială menționată la articolul 129 alineatul (1) ultimul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, condițiile menționate la paragraful respectiv;”;

- (b) la alineatul (1) litera (d), punctul (iv) se înlocuiește cu următorul text:

„(iv) expunerile față de instituțiile din portofoliul de acoperire îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 129 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau, în cazul în care autoritatea competentă a acordat derogarea parțială menționată la articolul 129 alineatul (1) ultimul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, condițiile menționate la paragraful respectiv;”.

- (8) Articolul 13 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Expunerile sub formă de titluri garantate cu active menționate la articolul 12 alineatul (1) litera (a) se califică drept securitizări de nivel 2B în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului*, se autorizează utilizarea pentru

securitizări a denumirii „STS” sau „simple, transparente și standardizate” ori a unei denumiri care se referă în mod direct sau indirect la acești termeni, iar denumirea respectivă este utilizată în acest fel;

- (b) sunt îndeplinite criteriile prevăzute la alineatul (2) și la alineatele (10)-(13).

* Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată, și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE și 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012 (JO L 347, 28.12.2017, p. 35).”;

- (b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

- (i) literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

(a) „poziția a primit, de la o ECAI desemnată, o evaluare de credit care corespunde nivelului 1 de calitate a creditului, în conformitate cu articolul 264 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sau nivelul echivalent de calitate a creditului în cazul unei evaluări de credit pe termen scurt;”

(b) „poziția se situează în tranșa sau tranșele cu cel mai ridicat rang a (ale) securitizării și deține cel mai ridicat rang în orice moment pe toată durata tranzacției. În acest sens, se consideră că o tranșă este de cel mai ridicat rang în cazul în care, după emiterea unei scrisori de executare silită și, după caz, a unei scrisori de punere în întârziere, tranșa nu este subordonată altor tranșe din aceeași tranzacție sau schemă de securitizare în ceea ce privește primirea plăților principalului și ale dobânzii, fără a se lua în considerare sumele datorate în baza instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii sau pe valute, comisioanele sau alte plăți similare, în conformitate cu articolul 242 punctul 6 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;”;

- (ii) literele (c)-(f) și literele (h)-(k) se elimină;

- (iii) litera (g) se modifică după cum urmează:

- (a) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„poziția de securitizare este garantată de un portofoliu de expuneri-suport, iar aceste expuneri-suport fie aparțin toate unei singure subcategorii dintre următoarele subcategorii, fie constau într-o combinație a creditelor rezidențiale menționate la punctul (i) și a creditelor rezidențiale menționate la punctul (ii).”;

- (b) punctul (iv) se înlocuiește cu următorul text:

„(iv) creditele auto și leasingurile acordate unor debitori sau utilizatori care sunt stabiliți sau își au reședința într-un stat membru. În acest sens, creditele auto și leasingurile includ credite sau contracte de leasing pentru finanțarea autovehiculelor sau a remorcilor acestora, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctele

11 și 12 din Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului**, a tractoarelor agricole sau forestiere menționate în Regulamentul (UE) nr. 167/2013 al Parlamentului European și al Consiliului***, a motocicletelor sau a triciclorilor cu motor, astfel cum sunt menționate în Regulamentul (UE) nr. 168/2013 al Parlamentului European și al Consiliului****, sau a vehiculelor pe șenile menționate la articolul 2 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2007/46/CE. Astfel de credite sau contracte de leasing pot include produse de asigurare și servicii conexe sau componente suplimentare necesare vehiculului, iar în cazul contractelor de leasing, valoarea reziduală a vehiculelor în leasing. Toate împrumuturile și leasingurile din portofoliu sunt garantate cu un privilegiu sau o garanție de prim rang asupra vehiculului sau cu o garanție adecvată în favoarea SSPE, cum ar fi o clauză privind rezerva dreptului de proprietate;

** Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective (Directivă-cadru) (JO L 263, 9.10.2007, p. 1).

*** Regulamentul (UE) nr. 167/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 februarie 2013 privind omologarea și supravegherea pieței pentru vehiculele agricole și forestiere (JO L 60, 2.3.2013, p. 1).

**** Regulamentul (UE) nr. 168/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2013 privind omologarea și supravegherea pieței pentru vehiculele cu două sau trei roți și pentru cvadricicli (JO L 60, 2.3.2013, p. 52).”;

(c) alineatele (3)-(9) se elimină.

(9) Articolul 15 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) în cazul în care instituția de credit nu cunoaște expunerile-suport ale OPC-ului, aceasta trebuie să presupună, în scopul stabilirii nivelului de lichiditate al activelor-suport și al atribuirii marjei de ajustare corespunzătoare activelor în cauză, că OPC-ul investește în active lichide, până la valoarea maximă permisă conform mandatului său, în aceeași ordine crescătoare în care activele lichide sunt clasificate în sensul alineatului (2), începând cu activele menționate la alineatul (2) litera (h), până când se atinge limita totală maximă pentru investiții”;

(b) la alineatul (4) se adaugă următorul paragraf:

„Corectitudinea calculelor efectuate de instituția depozitară sau de societatea de administrare a OPC-ului atunci când determină valoarea de piață și marjele de ajustare aferente acțiunilor sau unităților deținute în OPC-uri trebuie confirmată de un auditor extern cel puțin o dată pe an.”.

(10) Articolul 16 se înlocuiește cu următorul text:

Depozite și alte finanțări în rețele cooperatiste și sisteme instituționale de protecție

1. În cazul în care o instituție de credit aparține unui sistem instituțional de protecție de tipul menționat la articolul 113 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, unei rețele care ar fi eligibilă pentru derogarea prevăzută la articolul 10 din regulamentul menționat anterior sau unei rețele cooperatiste dintr-un stat membru, depozitele la vedere pe care instituția de credit le menține la casa centrală pot fi tratate ca active lichide, cu excepția cazului în care casa centrală care primește depozitele le tratează drept depozite operaționale. Atunci când depozitele sunt tratate ca active lichide, acestora li se aplică una dintre următoarele prevederi:
 - (a) în cazul în care, în conformitate cu legislația națională sau cu documentele obligatorii din punct de vedere juridic care reglementează respectivul sistem sau respectiva rețea, casa centrală are obligația de a deține sau de a investi depozitele în active lichide de un anumit nivel sau categorie, depozitele trebuie tratate ca active lichide de același nivel sau de aceeași categorie, în conformitate cu prezentul regulament;
 - (b) în cazul în care casa centrală nu are obligația să dețină sau să investească depozitele în active lichide de un anumit nivel sau categorie, depozitele trebuie tratate ca active de nivel 2B în conformitate cu prezentul regulament și suma restantă aferentă acestora face obiectul unei marje de ajustare minime de 25 %.
 2. În cazul în care, în temeiul legislației unui stat membru sau al documentelor obligatorii din punct de vedere juridic care reglementează una dintre rețelele sau unul dintre sistemele descrise la alineatul (1), instituția de credit are acces, în termen de 30 de zile calendaristice, la finanțări sub formă de lichidități neutilizate de la casa centrală sau de la o altă instituție din cadrul aceleiași rețele sau aceluiasi sistem, astfel de finanțări trebuie tratate ca active de nivel 2B, în măsura în care nu sunt garantate cu active lichide și nu sunt tratate în conformitate cu dispozițiile articolului 34. Se aplică o marjă de ajustare minimă de 25 % valorii principalului angajat neutilizat al finanțării sub formă de lichidități.”.
- (11) Articolul 17 se modifică după cum urmează:
- (a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Cerințele prevăzute la alineatul (1) se aplică după ajustarea pentru impactul asupra stocului de active lichide pe care îl au finanțările garantate, tranzacțiile de creditare garantate sau tranzacțiile de swap pe garanții reale cu active lichide cel puțin pe un segment al tranzacției în cazul în care tranzacțiile ajung la scadență în termen de 30 de zile calendaristice, după deducerea tuturor marjelor de ajustare aplicabile și cu condiția ca instituția de credit să respecte cerințele operaționale prevăzute la articolul 8.”;
 - (b) se adaugă următorul alineat (4):

„(4) În urma unei analize de la caz la caz, autoritatea competentă poate acorda derogări de la aplicarea alineatelor (2) și (3), integral sau parțial, în ceea ce privește una sau mai multe tranzacții de finanțare garantate, tranzacții de creditare garantate sau tranzacții swap pe garanții reale care utilizează active lichide cel puțin pe un segment al tranzacției și care ajung

la scadență în termen de 30 de zile calendaristice, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) contrapartea la tranzacție sau la tranzacții este BCE sau banca centrală a unui stat membru;
 - (b) există circumstanțe excepționale care determină un risc sistemic ce afectează sectorul bancar din unul sau mai multe state membre;
 - (c) înainte de a acorda derogarea respectivă, autoritatea competentă s-a consultat cu banca centrală care este contrapartea la tranzacție sau la tranzacții, precum și cu BCE atunci când respectiva bancă centrală este o bancă centrală din Eurosistem.”;
- (c) se adaugă următorul alineat (5):

„(5) În termen de [2 ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament delegat], ABE prezintă un raport Comisiei privind adecvarea tehnică a mecanismului de închidere prevăzut la alineatele (2)-(4), în care analizează dacă mecanismul respectiv ar putea avea un impact negativ asupra activității economice și a profilului de risc al instituțiilor de credit stabilite în Uniune, asupra stabilității și bunei funcționări a piețelor financiare, asupra economiei sau a transmiterii politicii monetare în economie. Acest raport evaluează oportunitatea modificării mecanismului de închidere prevăzut la alineatele (2)-(4) și, în cazul în care ABE constată fie că actualul mecanism de închidere nu este adecvat din punct de vedere tehnic, fie că are un impact negativ, ar trebui să recomande soluții alternative și să evalueze impactul acestora.

Comisia ține seama de raportul ABE menționat la paragraful precedent atunci când elaborează orice viitor act delegat în temeiul delegării de competențe prevăzute la articolul 460 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.”.

- (12) Articolul 21 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 21

Compensarea tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate

(1) Instituțiile de credit calculează ieșirile și intrările de lichidități așteptate în decursul unei perioade de 30 de zile calendaristice aferente contractelor enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și instrumentelor financiare derivate de credit pe o bază netă pentru fiecare contraparte, cu condiția existenței unor acorduri de compensare bilaterală care să îndeplinească condițiile prevăzute la articolul 295 din regulamentul respectiv.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), instituțiile de credit calculează ieșirile și intrările de numerar generate de tranzacțiile cu instrumente financiare derivate pe valute care implică un schimb de principaluri complet și simultan (sau pe parcursul aceleiași zile) pe o bază netă, chiar și în cazul în care tranzacțiile respective nu fac obiectul unui acord de compensare bilaterală.

(3) În sensul prezentului articol, baza netă se consideră a fi netă de garanțiile reale care urmează a fi furnizate sau primite în următoarele 30 de zile calendaristice. Cu toate acestea, în cazul garanției reale care urmează să fie

primită în următoarele 30 de zile calendaristice, baza netă se consideră a fi netă de garanțiile reale respective numai dacă sunt îndeplinite ambele condiții următoare:

- (a) garanția reală se califică, în momentul primirii, drept activ lichid în temeiul titlului II din prezentul regulament;
- (b) instituția de credit are dreptul legal și operațional să poată reutiliza garanția reală atunci când este primită.”.

(13) Articolul 22 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (2), literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:
 - „(a) suma curentă de plătit pentru depozitele retail stabile și alte depozite retail, determinată în conformitate cu articolele 24 și 25;
 - (b) sumele curente de plătit aferente altor datorii care devin exigibile, a căror rambursare poate fi solicitată de către emitent sau de către furnizorul finanțării sau care implică o așteptare a furnizorului finanțării ca instituția de credit să ramburseze datoria în următoarele 30 de zile calendaristice, determinate în conformitate cu articolele 27, 28 și 31a;”;
- (b) se adaugă următorul alineat (3):
 - „(3) Calcularea ieșirilor de lichidități în conformitate cu alineatul (1) face obiectul oricărei compensări a intrărilor interdependente care este autorizată în temeiul articolului 26.”.

(14) La articolul 23, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

- „(1) Instituțiile de credit evaluează cu regularitate probabilitatea și volumul potențial al ieșirilor de lichidități în decursul unei perioade de 30 de zile calendaristice pentru produsele sau serviciile care nu sunt menționate la articolele 27-31a și pe care le oferă sau le sponsorizează sau pe care potențialii cumpărători le-ar considera a fi asociate cu ele. Produsele sau serviciile respective includ, dar nu se limitează la:
- (a) alte obligații de finanțare extrabilanțiere și contingente, inclusiv facilități de finanțare neangajate;
 - (b) credite și avansuri neutilizate către contrapărți de tip wholesale;
 - (c) credite ipotecare care au fost convenite, dar care nu au fost încă utilizate;
 - (d) carduri de credit;
 - (e) descoperiri de cont;
 - (f) ieșiri de lichidități planificate generate de reînnoirea unor credite retail sau wholesale existente ori de prelungirea unor noi credite retail sau wholesale;
 - (g) sume de plătit aferente instrumentelor financiare derivate, altele decât contractele enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și instrumentele financiare derivate de credit;
 - (h) produse extrabilanțiere aferente finanțării comerțului.”.

(15) La articolul 25 alineatul (2), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

- „(b) depozitul este un cont cu acces exclusiv prin internet;”.

(16) Următorul paragraf se adaugă la sfârșitul articolului 26:

„Autoritățile competente informează ABE cu privire la instituțiile care beneficiază de compensarea ieșirilor cu intrări interdependente în temeiul prezentului articol. ABE poate solicita documente justificative.”.

(17) Articolul 28 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Instituțiile de credit aplică datoriilor care ajung la scadență în termen de 30 de zile calendaristice și care rezultă din tranzacții de creditare garantată sau din operațiuni ajustate la condițiile pieței de capital, astfel cum sunt definite la articolul 192 punctele 2 și, respectiv, 3 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, o pondere de:

- (a) 0 % în cazul în care sunt garantate cu active care, dacă nu ar fi utilizate drept garanții reale pentru tranzacțiile respective, s-ar califica, în conformitate cu articolele 7 și 10 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 1 menționate la articolul 10, cu excepția obligațiunilor garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate menționate la articolul 10 alineatul (1) litera (f);
- (b) 7 % în cazul în care sunt garantate cu active care, dacă nu ar fi utilizate drept garanții reale pentru tranzacțiile respective, s-ar califica, în conformitate cu articolele 7 și 10 din prezentul regulament, drept active lichide din categoria menționată la articolul 10 alineatul (1) litera (f);
- (c) 15 % în cazul în care sunt garantate cu active care, dacă nu ar fi utilizate drept garanții reale pentru tranzacțiile respective, s-ar califica, în conformitate cu articolele 7 și 11 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 2A menționate la articolul 11;
- (d) 25 % în cazul în care sunt garantate cu active care, dacă nu ar fi utilizate drept garanții reale pentru tranzacțiile respective, s-ar califica, în conformitate cu articolele 7 și 13 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 2B menționate la articolul 13 alineatul (2) litera (g) punctul (i), (ii) sau (iv);
- (e) 30 % în cazul în care sunt garantate cu active care, dacă nu ar fi utilizate drept garanții reale pentru tranzacțiile respective, s-ar califica, în conformitate cu articolele 7 și 12 din prezentul regulament, drept active lichide din categoria de active de nivel 2B menționată la articolul 12 alineatul (1) litera (e);
- (f) 35 % în cazul în care sunt garantate cu active care, dacă nu ar fi utilizate drept garanții reale pentru tranzacțiile respective, s-ar califica, în conformitate cu articolele 7 și 13 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 2B menționate la articolul 13 alineatul (2) litera (g) punctul (iii) sau (v);
- (g) 50 % în cazul în care sunt garantate cu active care, dacă nu ar fi utilizate drept garanții reale pentru tranzacțiile respective, s-ar califica,

în conformitate cu articolele 7 și 12 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 2B menționate la articolul 12 alineatul (1) litera (b), (c) sau (f);

- (h) marja de ajustare minimă procentuală determinată în conformitate cu articolul 15 alineatele (2) și (3) din prezentul regulament, în cazul în care sunt garantate cu acțiuni sau cu unități deținute în OPC-uri care, dacă nu ar fi utilizate drept garanții reale pentru tranzacțiile respective, s-ar califica, în conformitate cu articolele 7 și 15, ca active lichide de același nivel ca și activele lichide suport;
- (i) 100 % în cazul în care sunt garantate cu active care nu intră sub incidența literelor (a)-(h).

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul în care contrapartea la tranzacția de creditare garantată sau la operațiunea ajustată la condițiile pieței de capital este banca centrală națională a instituției de credit, rata de ieșire este de 0 %. Cu toate acestea, în cazul în care tranzacția este efectuată prin intermediul unei sucursale cu banca centrală a statului membru sau a țării terțe în care este înregistrată sucursala, se aplică o rată de ieșire de 0 % numai în cazul în care sucursala are același acces la lichiditățile băncii centrale, inclusiv în perioade de criză, ca și instituțiile de credit înființate în statul membru sau țara terță respectivă.

Prin derogare de la primul paragraf, pentru tranzacțiile de creditare garantată și operațiunile ajustate la condițiile pieței de capital care ar necesita o rată de ieșire în temeiul primului paragraf mai mare de 25 %, rata de ieșire este de 25 % în cazul în care contrapartea la tranzacție este o contraparte eligibilă.

(4) Tranzacțiile swap pe garanții reale și alte tranzacții similare care ajung la scadență în următoarele 30 de zile calendaristice generează o ieșire de lichidități dacă activului luat cu împrumut i se aplică o marjă de ajustare mai mică, în temeiul capitolului 2, decât activului dat cu împrumut. Ieșirea se calculează prin înmulțirea valorii de piață a activului luat cu împrumut cu diferența dintre rata de ieșire aplicabilă activului dat cu împrumut și rata de ieșire aplicabilă activului luat cu împrumut, determinate în conformitate cu ratele specificate la alineatul (3). În scopul acestui calcul, se aplică o marjă de ajustare de 100 % în cazul activelor care nu se califică drept active lichide.

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul în care contrapartea la tranzacția swap pe garanții reale sau la altă tranzacție similară este banca centrală națională a instituției de credit, rata de ieșire care se aplică valorii de piață a activului luat cu împrumut este de 0 %. Cu toate acestea, în cazul în care tranzacția este efectuată prin intermediul unei sucursale cu banca centrală a statului membru sau a țării terțe în care este înregistrată sucursala, se aplică o rată de ieșire de 0 % numai în cazul în care sucursala are același acces la lichiditățile băncii centrale, inclusiv în perioade de criză, ca și instituțiile de credit înființate în statul membru sau în țara terță respectivă.

Prin derogare de la primul paragraf, pentru tranzacțiile swap pe garanții reale sau alte tranzacții similare pentru care s-ar aplica o rată de ieșire mai mare de 25 % în temeiul primului paragraf, rata de ieșire care trebuie

aplicată la valoarea de piață a activului luat cu împrumut este de 25 % în cazul în care contrapartea este o contraparte eligibilă.”;

- (b) se introduc următoarele alineate (7), (8) și (9):

„(7) Se consideră că activele luate cu împrumut fără garanții și care ajung la scadență în următoarele 30 de zile calendaristice fac obiectul unei retrageri integrale, conducând la o ieșire de active lichide de 100 %, cu excepția cazului în care instituția de credit deține activele luate cu împrumut, iar activele luate cu împrumut nu fac parte din rezerva sa de lichidități.

(8) În sensul prezentului articol, „bancă centrală națională” înseamnă oricare dintre următoarele:

- (a) orice bancă centrală din Eurosistem, în cazul în care statul membru de origine al instituției de credit a adoptat moneda euro;
- (b) banca centrală națională din statul membru de origine al instituției de credit, în cazul în care statul membru respectiv nu a adoptat moneda euro;
- (c) banca centrală a țării terțe în care instituția de credit este înregistrată.

(9) În sensul prezentului articol, „contraparte eligibilă” înseamnă oricare dintre următoarele:

- (a) administrația centrală, o entitate din sectorul public, o administrație regională sau o autoritate locală din statul membru de origine al instituției de credit;
- (b) administrația centrală, o entitate din sectorul public, o administrație regională sau o autoritate locală din statul membru sau din țara terță în care instituția de credit este înregistrată, pentru tranzacțiile efectuate de respectiva instituție de credit;
- (c) o bancă multilaterală de dezvoltare.

Cu toate acestea, entitățile din sectorul public, administrațiile regionale și autoritățile locale sunt considerate drept contrapărți eligibile doar în cazul în care li se atribuie o pondere de risc de 20 % sau mai mică în conformitate cu articolul 115 sau cu articolul 116 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, după caz.”.

- (18) La articolul 29, alineatul (2) se modifică după cum urmează:

- (a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) furnizorul și beneficiarul de lichidități prezintă un profil de risc de lichiditate scăzut după aplicarea ratei de ieșire mai mici propuse în temeiul alineatului (1) și după aplicarea ratei de intrare menționate la litera (c) de la alineatul respectiv;”;

- (b) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) profilul de risc de lichiditate al beneficiarului lichidităților este luat în considerare în mod adecvat în cadrul gestionării riscului de lichiditate al furnizorului de lichiditate.”.

- (19) Articolul 30 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatele (2)-(5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Instituția de credit calculează și notifică autorității competente o ieșire suplimentară pentru toate contractele încheiate ale căror condiții contractuale au ca rezultat, în termen de 30 de zile calendaristice și în urma unei deteriorări semnificative a calității creditului instituției de credit, ieșiri de lichidități suplimentare sau nevoi de garanții reale suplimentare. Instituția de credit notifică autorității competente respectiva ieșire cel târziu la data raportării, în conformitate cu articolul 415 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În cazul în care consideră că ieșirea respectivă este semnificativă în raport cu posibilele ieșiri de lichidități ale instituției de credit, autoritatea competentă solicită instituției de credit să adauge, pentru contractele în cauză, o ieșire suplimentară aferentă nevoilor de garanții reale suplimentare sau ieșirilor de numerar suplimentare care ar rezulta dintr-o deteriorare semnificativă a calității creditului instituției de credit, care să corespundă unei scăderi cu cel puțin trei niveluri a evaluării externe a creditului său. Instituția de credit aplică o rată de ieșire de 100 % acestor garanții reale sau ieșiri de numerar suplimentare. Instituția de credit revizuieste cu regularitate amploarea acestei deteriorări semnificative, ținând seama de elementele relevante în temeiul contractelor pe care le-a încheiat, și notifică autorității competente rezultatele analizei sale.

(3) Instituția de credit adaugă o ieșire suplimentară corespunzătoare nevoilor de garanții reale care ar rezulta din impactul unui scenariu de piață negativ asupra tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate ale instituției de credit, în cazul în care acestea sunt semnificative. Acest calcul se efectuează în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2017/208 al Comisiei****.

(4) Ieșirile și intrările așteptate în decursul unei perioade de 30 de zile calendaristice aferente contractelor enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și instrumentelor financiare derivate de credit se iau în considerare pe o bază netă, în conformitate cu articolul 21 din prezentul regulament. În cazul unei ieșiri nete, instituția de credit înmulțește rezultatul cu o rată de ieșire de 100 %. Instituțiile de credit exclud din aceste calcule cerințele de lichiditate care rezultă din aplicarea alineatelor (1), (2) și (3) ale prezentului articol.

(5) În cazul în care deține o poziție scurtă acoperită de titluri luate cu împrumut negarantate, instituția de credit adaugă o ieșire suplimentară corespunzătoare unui procent de 100 % din valoarea de piață a titlurilor sau a altor active vândute în lipsă, cu excepția cazului în care condițiile în care instituția de credit le-a împrumutat prevăd restituirea acestora numai după 30 de zile calendaristice. În cazul în care poziția scurtă este acoperită de o tranzacție de finanțare prin titluri însoțită de o garanție, instituția de credit presupune că poziția scurtă va fi menținută pe toată perioada celor 30 de zile calendaristice și acesteia i se va aplica o rată de ieșire de 0 %.

**** Regulamentul delegat (UE) 2017/208 al Comisiei din 31 octombrie 2016 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la standarde tehnice de reglementare pentru ieșirile de lichidități suplimentare care corespund nevoilor de garanții reale rezultate din impactul unui scenariu de piață negativ asupra tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate ale unei instituții (JO L 33, 8.2.2017, p. 14).”;

- (b) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:
- „(7) Depozitele primite cu titlu de garanții reale nu sunt considerate datorii în sensul articolului 24, 25, 27, 28 sau 31a, ci fac obiectul dispozițiilor de la alineatele (1)-(6) ale prezentului articol, după caz. Valoarea fluxurilor de numerar primite care depășește valoarea fluxurilor de numerar primite cu titlu de garanții reale este considerată drept depozit în conformitate cu articolul 24, 25, 27, 28 sau 31a.”;
- (c) alineatul (11) se elimină;
- (d) alineatul (12) se înlocuiește cu următorul text:
- „(12) În ceea ce privește furnizarea de servicii de tip *prime brokerage*, în cazul în care o instituție de credit a acoperit vânzările în lipsă ale unui client corelându-le, în intern, cu activele unui alt client, iar activele nu se califică drept active lichide, respectivele tranzacții fac obiectul unei rate de ieșire de 50 % corespunzând obligației contingente.”.
- (20) Articolul 31 se modifică după cum urmează:
- (a) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:
- „(6) Valoarea angajată neutilizată a unei facilități de lichiditate care a fost furnizată unei SSPE pentru ca aceasta să poată achiziționa active care nu sunt titluri de la clienți nefinanciari se înmulțește cu 10 % în măsura în care depășește valoarea activelor achiziționate în prezent de la clienți și în cazul în care cuantumul maxim care poate fi retras este limitat prin contract la valoarea activelor achiziționate în prezent.”;
- (b) la alineatul (9), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:
- „Prin derogare de la articolul 32 alineatul (3) litera (g), în cazul în care respectivele credite promoționale sunt acordate ca credite de tip *pass through* prin intermediul unei alte instituții de credit care acționează ca intermediar, instituția de credit care acționează ca intermediar poate aplica intrări și ieșiri simetrice. Pentru a calcula intrările și ieșirile respective, i se aplică facilității de credit sau de lichiditate angajate și neutilizate, primite și extinse, rata care îi este aplicabilă acestei facilități în temeiul primului paragraf de la acest alineat, cu respectarea celorlalte condiții și cerințe impuse acesteia prin prezentul alineat.”;
- (c) alineatul (10) se elimină.
- (21) Se inserează următorul articol 31a:

„Articolul 31a

Ieșirile aferente datoriilor și angajamentelor care nu sunt acoperite de alte dispoziții din prezentul capitol

1. Instituțiile de credit aplică o rată de ieșire de 100 % oricărui datorii care devin scadente în termen de 30 de zile calendaristice, mai puțin datoriilor menționate la articolele 24-31.
2. În cazul în care totalul tuturor angajamentelor contractuale de extindere a finanțării și la clienții nefinanciari în termen de 30 de zile calendaristice, altele decât cele prevăzute la articolele 24-31, depășește valoarea intrărilor provenind de la clienții

nefinanciari calculată în conformitate cu articolul 32 alineatul (3) litera (a), valorii în exces i se aplică o rată de ieșire de 100 %. În sensul prezentului alineat, conceptul de client nefinanciar include, printre altele, persoane fizice, IMM-uri, societăți comerciale, entități suverane, bănci multilaterale de dezvoltare și entități din sectorul public și exclude clienții financiari și băncile centrale.”.

(22) Articolul 32 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Instituțiile de credit aplică o rată de intrare de 100 % intrărilor menționate la alineatul (1), mai ales următoarelor intrări:

- (a) sumele care urmează să fie primite de la bănci centrale și clienți financiari, cu o scadență reziduală de cel mult 30 de zile calendaristice;
- (b) sumele care urmează să fie primite din operațiunile de finanțare a comerțului menționate la articolul 162 alineatul (3) al doilea paragraf litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 cu o scadență reziduală de cel mult 30 de zile calendaristice;
- (c) sumele care urmează să fie primite din titlurile care ajung la scadență în termen de 30 de zile calendaristice;
- (d) sumele care urmează să fie primite din pozițiile în instrumente de capital legate de indici principali, cu condiția să nu se dubleze cu activele lichide. Sumele respective includ sumele datorate prin contract în următoarele 30 de zile calendaristice, cum ar fi dividendele în numerar provenite de la respectivii indici principali și sumele în numerar care urmează să fie primite, provenite de la respectivele instrumente de capital care au fost vândute dar nu sunt încă decontate, în cazul în care acestea nu sunt recunoscute drept active lichide în conformitate cu titlul II.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), intrările prevăzute la prezentul alineat fac obiectul următoarelor cerințe:

- (a) sumele care urmează să fie primite de la clienți nefinanciari, cu o scadență reziduală de cel mult 30 de zile calendaristice, cu excepția sumelor care urmează să fie primite de la acești clienți din operațiunile de finanțare a comerțului sau din titlurile de valoare care ajung la scadență, sunt reduse în ceea ce privește plata principalului cu 50 % din valoare. În sensul prezentei litere, termenul «clienți nefinanciari» are același înțeles ca la articolul 31a alineatul (2). Cu toate acestea, instituțiile de credit care acționează ca intermediari care au primit un angajament în sensul articolului 31 alineatul (9) al doilea paragraf de la o instituție de credit înființată și sponsorizată de administrația centrală sau regională din cel puțin un stat membru pentru a plăti un credit promoțional unui beneficiar final sau care au primit un angajament similar de la o bancă multilaterală de dezvoltare ori de la o entitate din sectorul public pot lua în considerare o intrare cu o valoare cel mult egală cu a ieșirii pe care o aplică angajamentului corespunzător de extindere a creditelor promoționale respective;

- (b) sumele care urmează să fie primite din tranzacții de creditare garantată și operațiuni ajustate la condițiile pieței de capital, astfel cum sunt definite la articolul 192 punctele (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu o scadență reziduală de cel mult 30 de zile calendaristice se înmulțesc cu:
- (i) 0 % în cazul în care sunt garantate cu active care, indiferent dacă sunt sau nu reutilizate într-o altă tranzacție, se califică, în conformitate cu articolele 7 și 10 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 1 menționate la articolul 10, cu excepția obligațiunilor garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate menționate la articolul 10 alineatul (1) litera (f);
 - (ii) 7 % în cazul în care sunt garantate cu active care, indiferent dacă sunt sau nu reutilizate într-o altă tranzacție, se califică, în conformitate cu articolele 7 și 10 din prezentul regulament, drept active lichide din categoria menționată la articolul 10 alineatul (1) litera (f);
 - (iii) 15 % în cazul în care sunt garantate cu active care, indiferent dacă sunt sau nu reutilizate într-o altă tranzacție, se califică, în conformitate cu articolele 7 și 11 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 2A menționate la articolul 11;
 - (iv) 25 % în cazul în care sunt garantate cu active care, indiferent dacă sunt sau nu reutilizate într-o altă tranzacție, se califică, în conformitate cu articolele 7 și 13 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 2B menționate la articolul 13 alineatul (2) litera (g) punctul (i), (ii) sau (iv);
 - (v) 30 % în cazul în care sunt garantate cu active care, indiferent dacă sunt sau nu reutilizate într-o altă tranzacție, se califică, în conformitate cu articolele 7 și 12 din prezentul regulament, drept active lichide din categoria de active de nivel 2B menționată la articolul 12 alineatul (1) litera (e);
 - (vi) 35 % în cazul în care sunt garantate cu active care, indiferent dacă sunt sau nu reutilizate într-o altă tranzacție, se califică, în conformitate cu articolele 7 și 13 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 2B menționate la articolul 13 alineatul (2) litera (g) punctul (iii) sau (v);
 - (vii) 50 % în cazul în care sunt garantate cu active care, indiferent dacă sunt sau nu reutilizate într-o altă tranzacție, se califică, în conformitate cu articolele 7 și 12 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 2B menționate la articolul 12 alineatul (1) litera (b), (c) sau (f);
 - (viii) marja de ajustare minimă procentuală determinată în conformitate cu articolul 15 alineatele (2) și (3) din prezentul

regulament, în cazul în care sunt garantate cu active care, indiferent dacă sunt sau nu reutilizate într-o altă tranzacție, se califică, în conformitate cu articolele 7 și 15, drept acțiuni sau unități deținute în OPC-uri de același nivel ca și activele lichide suport;

- (ix) 100 % în cazul în care sunt garantate cu active care nu intră sub incidența punctelor (i)-(viii) de la prezenta literă.

Cu toate acestea, nu se recunoaște nicio intrare de lichidități în cazul în care garanția reală este utilizată de instituția de credit pentru a acoperi o poziție scurtă în conformitate cu articolul 30 alineatul (5) a doua teză;

- (c) sumele care urmează să fie primite din împrumuturi în marjă care ajung în mod contractual la scadență în următoarele 30 de zile calendaristice, a căror garanție este constituită din active nelichide, pot beneficia de o rată de intrare de 50 %. Intrările respective pot fi luate în considerare numai în cazul în care instituția de credit nu utilizează, în scopul acoperirii unor poziții scurte, garanțiile reale pe care le-a primit inițial pentru împrumuturile acordate;
- (d) sumele care urmează să fie primite și pe care instituția de credit care le datorează le tratează în conformitate cu articolul 27, cu excepția depozitelor la casa centrală menționată la articolul 27 alineatul (3), se înmulțesc cu o rată de intrare simetrică corespunzătoare. În cazul în care rata corespunzătoare nu poate fi determinată, se aplică o rată de intrare de 5 %;
- (e) tranzacțiile swap pe garanții reale și alte tranzacții similare care sunt scadente în următoarele 30 de zile calendaristice generează o ieșire în cazul în care activului dat cu împrumut i se aplică o marjă de ajustare mai mică, în temeiul capitolului 2, decât activului luat cu împrumut. Intrarea se calculează prin înmulțirea valorii de piață a activului dat cu împrumut cu diferența dintre rata de intrare aplicabilă activului luat cu împrumut și rata de intrare aplicabilă activului dat cu împrumut, în conformitate cu ratele specificate la litera (b). În scopul acestui calcul, se aplică o marjă de ajustare de 100 % în cazul activelor care nu se califică drept active lichide;
- (f) în cazul în care garanția reală obținută prin tranzacții reverse repo, tranzacții de luare cu împrumut de titluri de valoare, tranzacții swap pe garanții reale sau prin alte tranzacții similare care sunt scadente în următoarele 30 de zile calendaristice este utilizată pentru a acoperi pozițiile scurte care pot fi prelungite după termenul de 30 de zile calendaristice, instituția de credit presupune că respectivele tranzacții reverse repo, tranzacții de luare cu împrumut de titluri de valoare, tranzacții swap pe garanții reale sau alte tranzacții similare vor fi reînnoite și nu vor genera nicio intrare de numerar care să reflecte nevoia sa de a continua să acopere poziția scurtă sau să răscumpere titlurile relevante. Pozițiile scurte includ atât situațiile în care, într-un portofoliu echilibrat, instituția de credit a vândut un titlu în lipsă, în mod direct, în cadrul unei strategii de tranzacționare sau de acoperire, cât și situațiile în care, într-un portofoliu echilibrat, instituția de credit

a luat cu împrumut un titlu pentru o anumită perioadă de timp și a dat cu împrumut titlul pentru o perioadă mai îndelungată;

- (g) facilitățile de credit sau de lichiditate neutilizate, inclusiv facilitățile de lichiditate angajate și neutilizate de la băncile centrale, și alte angajamente primite, altele decât cele menționate la articolul 31 alineatul (9) al doilea paragraf și la articolul 34, nu se iau în considerare ca intrări;
 - (h) sumele care urmează să fie primite din titluri emise de instituția de credit sau de o SSPE cu care instituția de credit are legături strânse sunt luate în considerare pe o bază netă cu o rată de intrare aplicată pe baza ratei de intrare aplicabile activelor-suport în temeiul prezentului articol;
 - (i) împrumuturile care nu au o dată de expirare contractuală definită se iau în considerare cu o rată de intrare de 20 %, cu condiția ca dispozițiile contractului să-i permită instituției de credit să se retragă din contract sau să ceară plata în termen de 30 de zile calendaristice.”;
- (b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:
- „(5) Ieșirile și intrările așteptate în decursul unei perioade de 30 de zile calendaristice aferente contractelor enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și instrumentelor financiare derivate de credit se calculează pe o bază netă, în conformitate cu articolul 21, și se înmulțesc cu o rată de intrare de 100 % în cazul unei intrări nete de lichidități.”.
- (23) Articolul 34 alineatul (2) se modifică după cum urmează:
- (a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) furnizorul și beneficiarul de lichidități prezintă un profil de risc de lichiditate scăzut după aplicarea ratei de intrare mai mari propuse la alineatul (1) și aplicarea ratei de ieșire prevăzute la alineatul (1) litera (c);”;
 - (b) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) profilul de risc de lichiditate al beneficiarului lichidităților este luat în considerare în mod adecvat în cadrul gestionării riscului de lichiditate al furnizorului de lichiditate.”;
- (24) Anexa I se modifică după cum urmează:
- (a) punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„(3) „Valoarea «excedentului de active lichide»: această valoare este formată din componentele definite mai jos:

 - (a) valoarea ajustată a activelor de nivel 1 excluzând obligațiunile garantate, care este egală cu valoarea – după aplicarea marjelor de ajustare – a tuturor activelor lichide de nivel 1, cu excepția obligațiunilor garantate de nivel 1, care ar fi deținute de instituția de credit în momentul închiderii oricărei tranzacții de finanțare garantate, tranzacții de creditare garantate sau tranzacții swap pe garanții reale care ajunge la scadență în termen de 30 de zile calendaristice de la

data calculării și în cadrul căreia instituția de credit și contrapartea fac schimb de active lichide pe cel puțin un segment al tranzacției;

- (b) valoarea ajustată a obligațiunilor garantate de nivel 1, care este egală cu valoarea – după aplicarea marjelor de ajustare – a tuturor obligațiunilor garantate de nivel 1 care ar fi deținute de instituția de credit în momentul închiderii oricărei tranzacții de finanțare garantate, tranzacții de creditare garantate sau tranzacții swap pe garanții reale care ajunge la scadență în termen de 30 de zile calendaristice de la data calculării și în cadrul căreia instituția de credit și contrapartea fac schimb de active lichide pe cel puțin un segment al tranzacției;
 - (c) valoarea ajustată a activelor de nivel 2A, care este egală cu valoarea – după aplicarea marjelor de ajustare – a tuturor activelor de nivel 2A care ar fi deținute de instituția de credit în momentul închiderii oricărei tranzacții de finanțare garantate, tranzacții de creditare garantate sau tranzacții swap pe garanții reale care ajunge la scadență în termen de 30 de zile calendaristice de la data calculării și în cadrul căreia instituția de credit și contrapartea fac schimb de active lichide pe cel puțin un segment al tranzacției și
 - (d) valoarea ajustată a activelor de nivel 2B, care este egală cu valoarea – după aplicarea marjelor de ajustare – a tuturor activelor de nivel 2B care ar fi deținute de instituția de credit în momentul închiderii oricărei tranzacții de finanțare garantate, tranzacții de creditare garantate sau tranzacții swap pe garanții reale care ajunge la scadență în termen de 30 de zile calendaristice de la data calculării și în cadrul căreia instituția de credit și contrapartea fac schimb de active lichide pe cel puțin un segment al tranzacției.”;
- (b) alineatul (5) se elimină.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la [18 luni după data publicării regulamentului de modificare].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13.7.2018

*Pentru Comisie,
Președintele
Jean-Claude JUNCKER*